

PŘIJĎTE MEZI NÁS

Informace pro zájemce o službu

Denní stacionář Brno Božetěchova

Denní stacionář Brno Božetěchova

Ruka pro život o.p.s.
Božetěchova 11/15, 612 00 Brno – Královo Pole
telefon: 549 216 555, 733 514 841
email: bozetechova@rukaprozivot.cz

Ruka pro život o.p.s.

sídlo: Rajmonova 1199/4, 182 00 Praha 8 - Kobylisy
ředitelka: Mgr. Lenka Antonie Janišťinová
IČO: 27017699
číslo účtu: 1978381309/0800
telefon: 283 881 666 nebo 733 158 496
e-mail: info@rukaprozivot.cz
www.rukaprozivot.cz

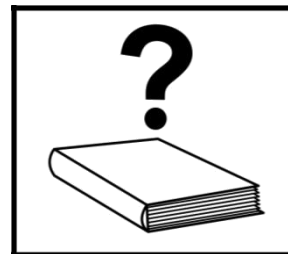
1. O čem bude tato knížka?

Tato knížka je pro lidi,
kteří chtějí chodit do Denního stacionáře.

Vysvětlí mi, co je to Denní stacionář.

Vysvětlí mi, co je třeba udělat, abych mohl do Denního stacionáře chodit.

Knížku si můžu přečíst, i když už chodím do Denního stacionáře dlouho
a chci si něco zopakovat.

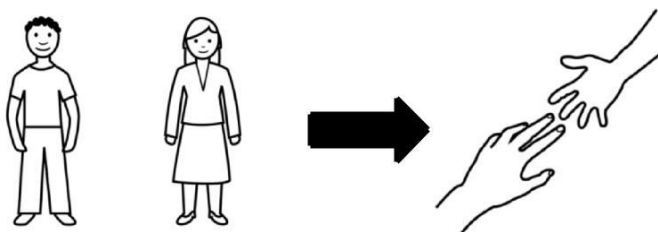
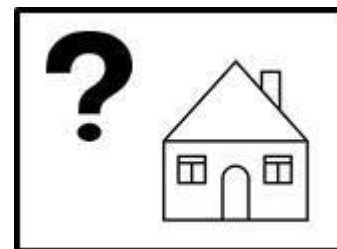
2. Co je Denní stacionář?

Denní stacionář je sociální služba.

Sociální služby jsou pro lidi,
kteří mají v životě nějaké problémy nebo nějaké postižení
a chtějí od někoho pomoci.

Sociální služby pomáhají lidem problémy vyřešit nebo je zmírnit.

Sociální služby pomáhají lidem žít lépe a spokojeněji.

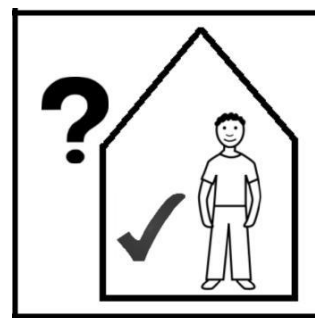
Denní stacionář je sociální služba pro lidi,
kteří potřebují s některými věcmi během dne pomoci, a
proto nemůžou přes den zůstat sami doma.

Denních stacionářů je hodně a každý je trochu jiný.

V této knížce se píše jen o Denním stacionáři Ruky pro život v Brně.

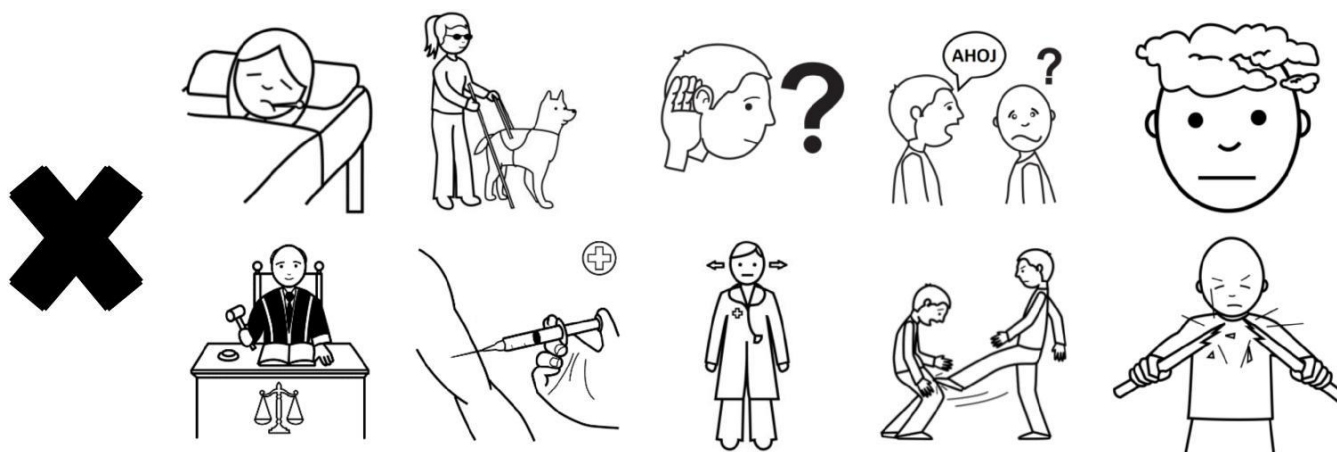
3. Kdo může do Denního stacionáře chodit?

Do Denního stacionáře můžou chodit lidé, kteří mají potíže v učení (říká se tomu také mentální postižení). Můžou do něj chodit i lidé s poruchou autistického spektra, jednodušeji řečeno s autismem. Lidem, kteří chodí do Denního stacionáře, musí být alespoň 16 let.

Lidem, kteří chodí do Denního stacionáře, budeme říkat **uživatelé**, protože užívají sociální službu.

V jeden den může do Denního stacionáře chodit až 12 uživatelů.

Do Denního stacionáře nemůžou chodit lidé

- kteří mají nějakou nakažlivou nemoc
- kteří nevidí nebo neslyší
- kteří nerozumí českému jazyku
- kteří mají vážnou duševní nemoc
- kterým soud nařídil ochrannou léčbu
- kteří celý den potřebují pomoc zdravotní sestry
- kterým lékař docházení do Denního stacionáře nedoporučí
- kteří ubližují nebo nadávají jiným lidem nebo schválně rozbíjí věci.

Abych mohl do Denního stacionáře chodit, tak musím mít nějaký cíl. To znamená, že se musím chtít něco naučit, v něčem se zlepšit nebo nějak změnit můj život k lepšímu.

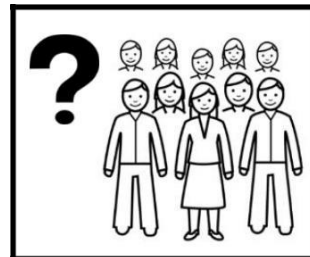
Můj cíl musí být podobný cílům Denního stacionáře.

Denní stacionář má takové cíle:

- Aby uživatelé byli co nejsamostatnější při jídle, při koupání, při oblékání, při uklízení a podobně.
- Aby uživatelé dokázali co nejlépe číst, psát, počítat a pamatovat si věci.
- Aby uživatelé rozuměli světu.
- Aby se uživatelé dokázali domluvit s ostatními.
- Aby se uživatelé uměli starat o své zdraví.
- Aby se uživatelé cítili v pohodě.
- Aby uživatelé měli větší šanci najít si placenou práci.
- Aby se uživatelé mohli co nejčastěji setkávat s rodinou, přáteli a lidmi z okolí a aby spolu dobře vycházeli.
- Aby uživatelé uměli využívat běžné služby.
To znamená například nakoupit jídlo v obchodě, poslat dopis poštou, půjčit si knížku v knihovně nebo jezdit autobusem.
- Aby si uživatelé uměli vyřizovat své osobní záležitosti.
To znamená například umět si hledat práci nebo se objednat k lékaři.
- Aby se i lidé, kteří nikdy nebyli v Denním stacionáři dozvěděli, co uživatelé umí a v čem jsou dobří.

4. Kdo v Denním stacionáři pracuje?

Celý den jsou v Denním stacionáři i lidé, kteří uživatelům pomáhají, když to potřebují. Budeme jim říkat pracovníci, protože v Denním stacionáři pracují.

Pracovníci pomáhají uživatelům dle jejich přání a potřeb smysluplně naplňovat volný čas, zapojit se do společnosti a vedou uživatele k nejvyšší možné míře samostatnosti.

Pracovníci pomáhají uživatelům splnit jejich cíle.

Pracovníci se k uživatelům chovají podle těchto zásad:

- Pracovníci berou každého uživatele takového, jaký je.
- Pracovníci se co nejvíce řídí tím, co si uživatelé přejí a nepřejí.
- Pracovníky nejvíc zajímá, v čem jsou uživatelé dobří a v tom je také podporují.
- Pracovníci využívají všechny možnosti, jak uživatele podpořit.
- Pracovníci zapojují uživatele do vymýšlení programu a do péče o Denní stacionář.
- Pracovníci podporují nezávislost uživatelů.
- Pracovníci pořád přemýšlejí, co nového by mohli s uživateli dělat.
- Pracovníci přizpůsobují službu podle toho, co uživatelé potřebují.

Jeden z pracovníků bude můj **klíčový pracovník**. Klíčový pracovník se mnou bude plánovat, co budu v Denním stacionáři dělat, a pomůže mi řešit mé osobní záležitosti, přání a trápení.

Jeden z pracovníků je zároveň vedoucí Denního stacionáře. Vedoucí dohlíží na ostatní pracovníky a pomáhá jim.

V domě ještě pracují pracovníci Domova Božetěchova a manažer provozu. Někdy je v domě pán, který opravuje závady a taky paní uklízečka.

Někdy přijedou na návštěvu pracovníci z jiných Denních stacionářů.

5. Kde je Denní stacionář?

Denní stacionář je ve velkém domě v Brně, v části města Královo Pole.

Dům je v ulici Božetěchova, červené číslo domu je 11, modré 15.

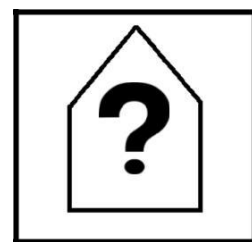
Kousek od domu je zastávka tramvají a autobusů, jmenuje se Semilasso.

V okolí domu je spousta obchodů a park.

6. Jak to v Denním stacionáři vypadá?

Dům má čtyři patra.

Denní stacionář je v prvním a druhém patře.

V Denním stacionáři jsou tři velké místnosti.

Těm třem místnostem říkáme dílny, protože se v nich dá dělat spousta věcí.

V každé dílně to vypadá trochu jinak a dělají se tam jiné věci.

V každé dílně jsou velký stůl, židle, spousta pomůcek na tvoření a malování, počítač a místo na odpočívání.

V Denním stacionáři jsou ještě velká kuchyň s jídelnou, koupelny a záchody, šatna a kancelář vedoucí.

V druhém patře domu je i Domov Božetěchova.

Domov Božetěchova je byt, ve kterém bydlí lidé s mentálním postižením a autismem. Někteří lidé z bytu chodí přes den i do dílen Denního stacionáře.

V dalších patrech domu zatím nic není, možná v nich vznikne další bydlení pro lidi s postižením.

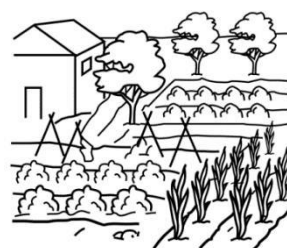
V domě jsou schody i výtah, takže v domě můžou být i lidé na vozíčku a lidé, kterým se špatně chodí.

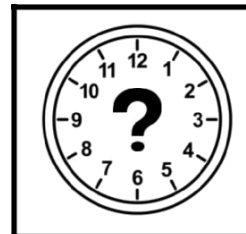
U domu je velká zahrada.

Na zahradu mohou chodit lidé z Denního stacionáře i z Domova Božetěchova.

Na zahradě jsou i záhonky, kde se pěstují květiny a bylinky.

7. Kdy můžu do Denního stacionáře chodit?

Denní stacionář má otevřeno od pondělí do pátku,
od 7 hodin ráno do 5 hodin odpoledne.

O víkendu a o svátcích (třeba o Vánocích) je Denní stacionář zavřený.

V době školních prázdnin je Denní stacionář otevřený.

Do Denního stacionáře můžu chodit každý den.

Můžu si ale vybrat, že budu pravidelně chodit jen některé
dny, třeba jen každé pondělí a středu.

To záleží na mně a na tom, jestli je v Denním stacionáři v tyto dny místo.

Můžu si také vybrat, v kolik hodin chci do Denního stacionáře přijít a v
kolik hodin chci odejít.

8. Co můžu v Denním stacionáři dělat?

V Denním stacionáři můžu dělat spoustu věcí.

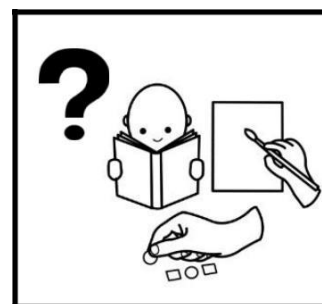
Mezi činnostmi jsou přestávky na jídlo.

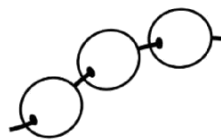
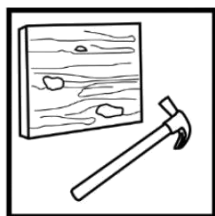
Kolem desáté hodiny dopoledne je svačina.

Kolem dvanácté hodiny je oběd.

A kolem druhé hodiny odpoledne je další svačina.

Nejvíce času budu trávit v dílně, která mi
vyhovuje. To znamená v dílně, ve které se dělají
věci, které mě nejvíc baví nebo mi jdou nejlíp.

V dílnách můžu vyrábět různé věci, třeba:

- misky z keramické hlíny,
- hračky z látek,
- přáníčka z papíru,
- náušnice z korálků,
- budky pro ptáky ze dřeva.

V dílnách si můžu také kreslit a malovat.

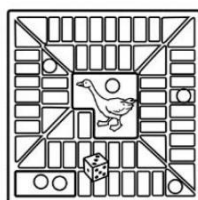
Výrobky a obrázky pak Ruka pro život prodává.

Za vydělané peníze nakupuje další pomůcky na tvoření a dárky pro uživatele k narozeninám nebo k Vánocům.

Občas také přispívá na akce pro uživatele, třeba zaplatí lístky na výstavu.

Když budu chtít, tak si můžu něco koupit a odnést si to domů.

Cenu výrobku si domluvím s pracovníky.

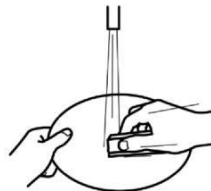
V dílnách si můžu procvičovat čtení, psaní, počítání a práci s počítačem.

V dílnách můžu hrát s ostatními různé hry nebo si můžu třeba skládat puzzle.

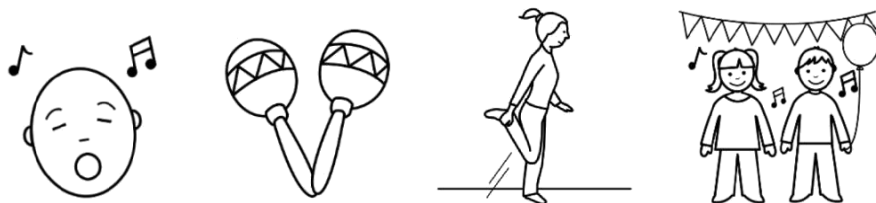
V dílnách můžu také odpočívat.

Třeba můžu jen tak sedět a poslouchat písničky.

V kuchyni se můžu učit vařit a starat se o domácnost.

Také se zde budu učit být při jídle samostatný.

V Denním stacionáři můžu také zpívat, hrát na hudební nástroje a cvičit.

V Denním stacionáři můžu také oslavit své narozeniny.

Občas se v Denním stacionáři pořádají i velké oslavy.

Velké oslavy se pořádají třeba na Vánoce, na Velikonoce nebo na Masopust.

Na velké oslavy můžu pozvat i své rodiče, příbuzné nebo kamarády.

S Denním stacionářem můžu chodit i ven na různé akce.

Můžu jít třeba na procházku, na výstavu, na výlet do ZOO, do solné jeskyně, do knihovny nebo do divadla.

Pracovníci mi vždy ukáží a poradí, jak se co dělá.

Když si nebudu vědět s něčím rady, tak mi pracovníci pomůžou.

9. Co budu v Denním stacionáři jíst?

V Denním stacionáři se svačí a obědvá.

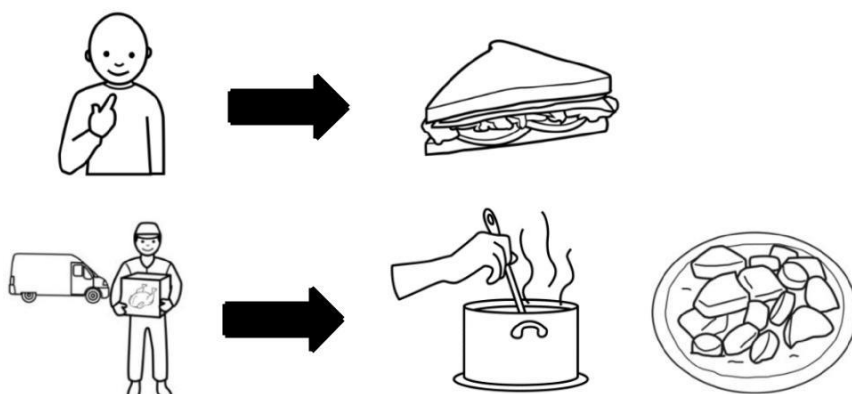
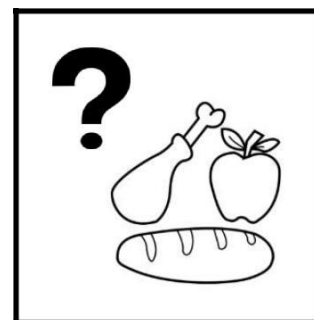
Svačinu si budu nosit z domova.

Oběd si můžu také donést z domova.

Nebo mi může oběd dovézt firma.

Oběd od firmy si můžu vybrat z jídelníčku.

V jídelníčku je každý den na výběr několik jídel.

Přijďte mezi nás – Informace pro zájemce o službu Denní stacionář Brno Božetěchova
Platí od 1. ledna 2020

10. S čím mi pracovníci pomůžou?

Pracovníci mi budou pomáhat, jen když to budu chtít nebo když budu pomoc potřebovat.

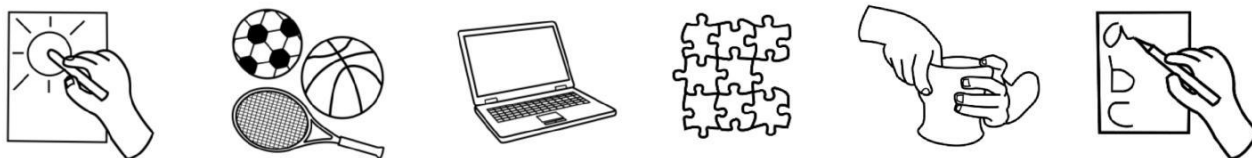
Pracovníci mi můžou pomáhat:

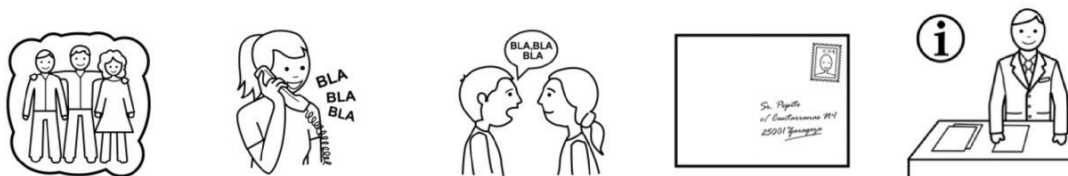
- s hygienou
(to znamená s mytím rukou, čištěním zubů, holením, koupáním, česáním, stříháním nehtů a chozením na záchod)

- se stravováním
(to znamená s vařením čaje, výběrem jídla, krájením, nabíráním jídla příborem, ohříváním, umýváním nádobí a podobně)

- s trávením času na dílně a venku
(to znamená, že se mnou můžou pracovníci vyrábět různé věci, hrát hry, sportovat, pracovat na počítači, procvičovat psaní a podobně)

- s osobními záležitostmi
(to znamená třeba se vztahy s jinými lidmi, s hledáním práce a podobně)

Může se stát, že budu mít nějaké problémy nebo přání, se kterými mi pracovníci nebudou umět pomoci. Pracovníci mi ale vždy poradí, kde jinde mi s tím pomůžou. Například mi poví, jakou jinou sociální službu můžu využít.

11. Kolik peněz stojí Denní stacionář?

V Denním stacionáři se platí za oběd dovezený firmou a za pomoc pracovníků.

Za oběd dovezený firmou,
to znamená za polévku a hlavní jídlo,
budu platit 69 korun.

Za pomoc pracovníků platí každý uživatel jinou částku,
podle toho, kolik pomoci potřebuje
a na kolik hodin denně do Denního stacionáře chodí.

Pomoc pracovníků stojí 90 korun za hodinu.

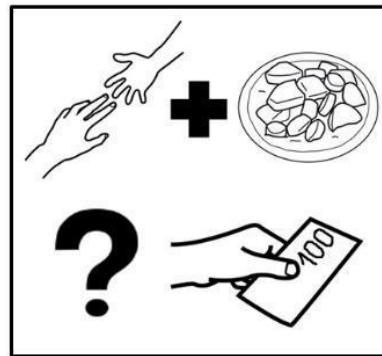
To například znamená, že když mi pracovník pomáhá hodinu vařit, tak to stojí 90 korun.

Když mi pracovník pomáhá vařit jen půl hodiny, tak to stojí 45 korun.

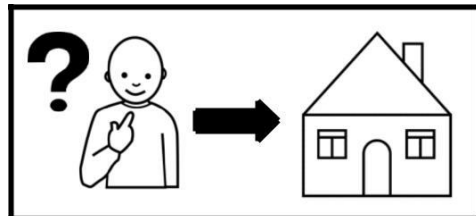
Když nás bude s jedním pracovníkem vařit více dohromady, tak pomoc pracovníka bude stát každého 30 korun za hodinu.

Na začátku každého měsíce dostanu fakturu.

Faktura je papír, na kterém je napsáno,
kolik peněz mám zaplatit a do kdy je mám zaplatit. Platím
za obědy, které jsem si objednal minulý měsíc, a za pomoc
od pracovníků v minulém měsíci.

12. Co je třeba udělat, abych mohl chodit do Denního stacionáře?

Nejdříve musím do Denního stacionáře zavolat, napsat nebo přijít. Telefon, e-mail a adresu najdu na první stránce.

Potom si se mnou vedoucí domluví schůzku.

Schůzka se bude konat v Denním stacionáři.

Na schůzku můžu přijít s doprovodem, třeba s někým z mojí rodiny.

Pokud mám opatrovníka, tak musí jít na schůzku se mnou.

Pokud mi ještě nebylo 18 let, tak se mnou musí jít máma nebo táta.

Vedoucí mi ukáže, jak to v Denním stacionáři vypadá a co se v něm dělá.

Vedoucí mi představí ostatní pracovníky i uživatele.

Vedoucí mi poví všechno o Denním stacionáři.

Vedoucí mi také vysvětlí pravidla Denního stacionáře.

Těm pravidlům se říká Řád programu Denní stacionář.

Potom se mě vedoucí bude ptát na spoustu věcí, aby zjistila, jestli je pro mě Denní stacionář vhodný a jestli do něj můžu chodit.

Vedoucí se mě zeptá například:

- proč chci do Denního stacionáře chodit
- v které dny chci do Denního stacionáře chodit
- na kolik hodin denně chci do Denního stacionáře chodit
- s čím potřebuji pomáhat
- co mě baví
- jaká mám přání
- co se chci naučit.

Pokud vedoucí zjistí, že pro mě Denní stacionář není vhodný, tak mi pomůže najít jinou sociální službu.

Může se také stát, že v Denním stacionáři zrovna nebude místo.

Můžu počkat, až v Denním stacionáři místo bude.

Může to ale trvat dlouho, třeba několik měsíců.

Potom mi vedoucí spočítá, kolik budu za den v Denním stacionáři platit.

Ve smlouvě bude napsané například:

-

Místo pro moje poznámky a otázky:

[illegible]

Strana 13